

Verhaal:

‘Dat vervelende huiswerk ook!’ Henk pakte zijn boeken uit zijn schooltas en gooide ze op zijn bureau. Hij ging zitten, bladerde eens wat in zijn agenda, stapelde zijn boeken op en zette de radio aan. Toen zag hij het blaadje. Het zat in zijn aardrijkskundeboek. Het was niet van hem. ‘Waar komt dat vandaan?’ Het was van Tim, zijn vriend. ‘He, Henk, heb je in de gaten dat Mariska op je is? Groeten, Tim.’ Nou, nee, dat had hij nog niet in de gaten. En hij wist ook niet of hij er blij mee moest zijn. ‘Nou ja, we zullen wel zien’, dacht hij, en ging thee halen.

’s Avonds aan tafel zaten zijn broers hem te plagen. ‘Hé, Henk, heb je al verkering? Ze kijkt de hele tijd naar je, hoor!’ – ‘Ja, dat zal best, wie kijkt er nou niet naar zo’n schoonheid als ik?’ – wat een gezeur. In bed lag hij er nog eens over na te denken. Hij zou toch eens opletten morgen.

De volgende dag viel het Henk inderdaad op: als ze de kans kreeg, keek ze naar hem. Maar veel meer ook niet. Ze verstopte zich tussen haar vriendinnen. Praatjes werden er niet gemaakt. Maar toen ze uit school met een paar jongens bezig gingen om een feestje voor het weekend te organiseren, kwamen ze er vanzelf weer op: ‘Hé, Henk, vraag jij Mariska?’ – ‘Hoezo?’ – ‘Nou zeg, heb jij je ogen in je zak?’ – Ja, misschien wel, maar zo duidelijk vond hij het zelf niet.

Op weg naar catechisatie zag hij haar in de verte fietsen. ‘Ach, waarom ook niet?’, dacht hij, en fietste haar achterop. ‘Hoi’. – ‘Heb jij zin om zaterdagavond uit te gaan?’ – ‘Hangt er maar van af met wie.’ – ‘Nou, met mij, natuurlijk.’ – ‘Misschien wel. Wacht straks maar even.’

En Henk wachtte, en ze fietsten samen naar haar huis. Toen hij ’s avonds in bed lag was Henk meer duidelijk dan alleen maar dat ze samen naar het feest zouden gaan. Maar wilde hij dat ook? Eerst maar eens het weekend afwachten. Dan beslissen.

Puzzel:

vul in, van boven naar beneden, telkens de naam van een profeet uit het Oude Testament (tip: let op de namen van de boeken van het Oude Testament).

